

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, de către avocatul Habravan Andrei în numele părții vătămate Ursu Natalia și de către avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 14 octombrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Dubița Gheorghii xxx, născut la xxxx,
domiciliat în xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.12.2014– 14.10.2019;

instanța de apel: 08.11.2019 – 11.12.2019;

instanța de recurs: 29.01.2020-01.07.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 14.10.2019, Dubița Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost admisă parțial acțiunea civilă a părții vătămate Ursu Natalia privind repararea prejudiciului material, fiind încasat de la Dubița Gheorghii în beneficiul Nataliei Ursu prejudiciul moral în sumă de 10 000 și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10 576 lei, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță a reținut că, Dubița Gheorghii, la 13.08.2014, aproximativ între orele 19:00 - 20:00, având scopul comiterii unui act de huliganism agravat, aflându-se pe una din străzile s. Rezeni, r-nul Ialoveni,

încalcând grosolan ordinea și liniștea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față societate, manifestată prin obraznicie deosebită, a inițiat un conflict cu cet. Ursu Natalia, din motive neînsemnate, numind-o cu cuvinte necenzurate, precum că ultima s-a implicat și a curmat acțiunile huliganice comise de mama acestuia, Dubița Elena, pe parcursul aceleași zi în privința lui Carabeț Elena.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Dubița Gheorghii, din intenții huliganice, fără careva motive, a aruncat cu pietre luate de jos în direcția Nataliei Ursu, aplicându-i multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, în prezența fiicei minore a ultimei, Ursu Diana și a mamei sale, Carabeț Elena, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

În urma actului de huliganism agravat, la Ursu Natalia, conform raportului de expertiză nr.2405/D din 02.10.2014, s-au constatat: echimoze cu excoriație la nivelul membrului inferior, care puteau fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura Ialoveni, Vîrlan Olesea prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și emiterea unei decizii, prin care lui Dubița Gheorghii să-i fie aplicată pedeapsa de 6 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis și luarea acestuia sub strajă din sala de judecată.

- inculpatul Dubița Gheorghii prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei decizii, prin care să fie achitat sau să fie încetat procesul penal, din motiv că a acționat fiind în legitimă apărare.

- partea vătămată Ursu Natalia, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și emiterea unei decizii, prin care lui Dubița Gheorghii să-i fie aplicată pedeapsa de 6 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea apelului procurorul, a invocat că, pedeapsa aplicată este prea blândă și nu va duce la corectarea inculpatului, instanța nu a ținut cont de gravitatea și motivele infracțiunii, nu a luat în considerare personalitatea făptașului.

3.2 În motivarea apelului inculpatul, a menționat că :

- a închis poarta pentru a evita conflictul, dar Ursu Natalia a început a arunca cu pietre în poartă și apoi în Dubița Gheorghe, la care acesta, cu scop de legitimă apărare a aruncat o piatră în direcția lui Ursu Natalia;

- partea vătămată a dat declarații contradictorii și au scopul de a-și ajuta frații într-o altă cauză penală unde au fost condamnați definitiv și irevocabil;

- nu sunt întrunite elementele infracțiunii în acțiunile ce i se incriminează lui Dubița Gheorghe;

- a acționat cu scop de legitimă apărare;

- plângerea părții vătămate este o răzbunare pentru faptul că în baza plângerii penale a lui Dubița Gheorghe a fost pornit proces penal în privința fraților părții vătămate, care ulterior au fost condamnați;

- leziunile la care face referire partea vătămată cu siguranță au fost aplicate de sine stătător prin automutilare după conflictul cu Dubița Gheorghe.

3.3 În motivarea apelului partea vătămată a invocat următoarele argumente:

- inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat și nu putea să-i fie suspendată executarea pedepsei;

- instanța urma să examineze atent gradul de pericol social al infracțiunii, circumstanțele cauzei, urmările infracțiunii;

- pedeapsa aplicată este prea blândă în raport cu fapta comisă de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, au fost respinse, ca nefondate, cererile de apel declarate de către procurorul în Procuratura Ialoveni, Vîrlan Olesea, inculpatul Dubița Gheorghii și de către partea vătămată Ursu Natalia și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Dubița Gheorghii în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, după semnele calificative „acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, acțiuni săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”.

Deși inculpatul Dubița Gheorghii nu și-a recunoscut vina în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, vina acestuia este dovedită prin: declarațiile părții vătămate Ursu Natalia, declarațiile martorului Carabeț Elena, declarațiile martorului Gurău Valentina, declarațiile martorului Beregoi Parascovia.

Instanța de apel a notat că, din probele cercetate rezultă cu certitudine că la 13.08.2014, încâlcind grosolan ordinea și liniștea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin obrăznicie deosebită, inculpatul Dubița Gheorghii a aruncat cu pietre luate de pe jos în direcția lui Ursu Natalia, aplicându-i lovituri peste diferite părți ale corpului, circumstanțe confirmate prin declarațiile părții vătămate Ursu Natalia și ale martorilor Carabeț Elena, Beregoi Parascovia și Gurău Valentina, precum și prin concluziile raportului de expertiză nr. 2405/D din 02.10.2014.

Cu referire la declarațiile inculpatului precum că nu a lovit-o pe partea vătămată cu pietre, instanța de apel a reamintit că însuși inculpatul a declarat că a aruncat cu pietre în direcția părții vătămate, iar concluziile raportului de expertiză nr. 2405/D din 02.10.2014 confirmă cauzarea vătămarilor.

Instanța de apel a considerat declarative argumentele inculpatului invocate în cererea de apel, precum că partea vătămată s-a automutilat, nu au fost prezentate probe în acest sens.

În ceea ce privește alegațiile inculpatului precum că, nu a fost efectuată o expertiză repetată, instanța de apel a menționat că, raportul de expertiză anexat la dosar nu a fost declarat nul sau anulat, iar necesitatea efectuării unei alte expertize nu a fost demonstrată.

Cu referire la argumentele inculpatului invocate în cererea de apel, precum că a acționat în stare de legitimă apărare, instanța de apel a considerat că inculpatul a depășit limitele legitimei apărări, din motivul necorespunderii vădite a apărării cu caracterul și pericolul atacului, or inculpatul se afla la el în curte, după poartă.

La argumentele invocate în apelurile procurorului și ale părții vătămate privind dezacordul cu pedeapsa penală care i-a fost aplicată inculpatului de către prima instanță, potrivit art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, instanța de apel a indicat că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, apreciind în final pedeapsa stabilită ca fiind echitabilă faptelor comise.

Cu referire la soluția primei instanțe privind acțiunea civilă, instanța de apel a considerat că prima instanța a conchis corect de a admite parțial acțiunea civilă a părții vătămate Ursu Natalia și a încasa de la inculpat în beneficiul acesteia prejudiciul moral în sumă de 10 000 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10576 lei, prejudiciul moral fiind unul

rezonabil, iar cheltuielile pentru asistență juridică fiind demonstrate integral.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care invocând incidența temeiului pentru recurs ordinar pct. 10), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

- avocatul Habravan Andrei în numele părții vătămate Ursu Natalia prin care invocând incidența temeiului pentru recurs ordinar pct. 6), și 10), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat și emiterea unei decizii, prin care lui Dubița Gheorghii să-i fie aplicată pedeapsa de 6 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

- avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței și deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Dubița Gheorghii să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.287 alin. (3) Cod penal sau cu încetarea procesului penal în legătură cu legitima apărare a lui Dubița Gheorghii.

5.1 În motivarea cererii de recurs procurorul a invocat că:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepselor această soluție este vădit neîntemeiată, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să dea răspuns dacă aceasta a fost aplicată, în limitele prevăzute de lege avându-se în vedere nu numai sancțiunea normei penale speciale, ci să țină cont de toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea pedepsei precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal;

- la aplicarea pedepsei inculpatului Dubita Gheorghii, pentru infracțiunea comisă (huliganism agravat), prima instanță și cea de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, în speță, incorect au ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse non privative de libertate, aplicând eronat institutul suspendării condiționate a executării pedepsei, conform prevederilor art. 90 Cod penal;

- acțiunile inculpatului Dubița Gheorghii s-au derulat în prezența unui copil minor, care era bulversat de evenimentul infracțional, care a avut loc în privința mamei sale Ursu Natalia.

5.2 În motivarea cererii de recurs avocatul Habravan Andrei în numele părții vătămate Ursu Natalia, a invocat că:

- consideră sentința și decizia ca fiind ilegală și urmează a fi casată deoarece instanțele ierarhic inferioare au individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale iar ca urmare pedeapsa aplicată este una prea blândă;

- prima instanță urma să analizeze mai larg sub toate aspectele circumstanțele cazului, gradul prejudiciabil al infracțiunii, urmările generate de infracțiune, cinismul, obrăznicia și caracterul infracțiunii.

5.3 În motivarea cererii de recurs avocatul Habravan Andrei în numele părții vătămate Ursu Natalia, a invocat că:

- pe parcursul examinării cauzei penale nu a fost dovedită prin probe pertinente și concludente vinovăția lui Dubița Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal;

- martorii acuzării nu au dovedit săvârșirea infracțiunii de huliganism de către Dubița Gheorghe;

- partea vătămată a dat declarații contradictorii;

- martorul Gurău Valentina fiind audiată a declarat că nu îi sunt cunoscute circumstanțele cazului și că nu a văzut cele întâmplate la poarta familiei Dubița;

- martorul Beregoi Parascovia fiind audiată că nu-și aduci aminte clar circumstanțele cazului, iar din procesul verbal de audiere din 23.09.2014 rezultă expres că Beregoi Parascovia a văzut clar momentul în care Ursu Natalia arunca cu pietre în Dubița Ion;

- Dubița Gheorghe nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea;

- nu se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează lui Dubița Gheorghe, elementele componente de infracțiune prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal;

- consideră că inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în

drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1 Din textul recursurilor ordinare declarate de către procuror și de către avocatul Habravan Andrei în numele părții vătămate Ursu Natalia, Colegiul penal constată că s-au invocat temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs ordinar, lecturând conținutul recursurilor atestă că în mare parte cu toate că sa făcut trimitere la incidența art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, recurenții au argumentat doar prin prisma dezacordului cu decizia instanței de apel sub aspectul blândeții pedepsei.

Așadar, cu referire la criticile recurenților aduse în dezacord cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului Dubița Gheorghii, instanța de recurs reține că, potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

La caz, Dubița Gheorghii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin

numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probațiune.

Așadar, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Colegiul penal consideră că instanțele de fond just au ajuns la concluzia că inculpatul poate fi corectat și reeducat prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, această pedeapsă fiind una rezonabilă în raport cu infracțiunea comisă. Colegiul penal consideră pedeapsa aplicată fiind una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Din aceste considerente nu pot fi reținute argumentele recurentului cu referire la faptul, că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, deoarece instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, au ținut cont de gravitatea infracțiunii incriminate inculpatului, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de lipsa circumstanțelor agravante, de faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv și că anterior nu a fost condamnat.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs conchide că pedeapsa definitivă stabilită inculpatului Dubița Gheorghii cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, este proporțională cu gravitatea faptelor săvârșite și în măsură să contribuie la corectarea și reeducarea inculpatului.

În contextul celor expuse, Colegiului penal consideră, că atât prima instanță cât și instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, aceste fiind expuse în baza atitudinii subiective a recurenților față de circumstanțele de fapt stabilite și persoana făptașului. Este de menționat că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

6.2 Sub aspectul recursului ordinar declarat de către *avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului*, instanța de recurs reține că, în corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul avocatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate exhaustiv în art. 427 alin. (1) Cod

de procedură penală, fiind omisă specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate prin prisma acestora.

Cu toate acestea, Colegiul penal menționează că, din conținutul recursului rezultă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului stabilită în comiterea infracțiunii incriminate.

Însă, studiind decizia atacată, se constată că, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Dubița Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (3) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin obraznicie, lipsă de respect, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei.

Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Tot în acest context, este menționat și practica CtEDO, potrivit căreia în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Articolul 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Obligația motivării deciziilor, în contextul art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Pe lângă aceasta, recursul, potrivit argumentelor invocate, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei. Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține că, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat pedepse

individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, de către avocatul Habravan Andrei în numele părții vătămate Ursu Natalia și de către avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 14 octombrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Dubița Gheorghii xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena